PAŃSTWOWY TEATR
WSPÓŁCZESNY
IM. E. WIERCIŃSKIEGO
WE WROCŁAWIU
UL. RZEŹNICZA 12

dyrektor i kierownik artystyczny:
Kazimierz Braun

kierownik literacki:
Andrzej Falkiewicz

v-dyrektor:
Janusz Pławiński

Ina	Gena Wydrych
Antoni	~~Stanisław Jaskułka~~
Beata	Halina Rasiakówna ~~Wanda Sikora~~
Dziadek	Wiktor Grotowicz

DANIEL KUSTOSIK

Scenografia

BARBARA GUTEKUNST

Reżyseria

KAZIMIERZ BRAUN

Inspicjent i kontrola tekstu

HALINA NIEDŹWIECKA

Asystent Reżysera

GENA WYDRYCH

ZGPWr. Zam. 2388/76 — L-5 — 2000.

Urodzony w 1940 roku we Frampolu pod Białymstokiem. Absolwent geologii na Uniwersytecie Warszawskim. Z zawodu dziennikarz. Laureat nagrody literackiej im. S. Piętaka w 1968 roku za tom „Listy z Rabarbaru", wyróżniony nagrodą CRZZ, a także nagrodami im. Bruna.

TWÓRCZOŚĆ:

„Listy z Rabarbaru" (Opowiadania) LSW Warszawa 1967; **„Ja w nerwowej sprawie"** (Reportaże) Iskry, Warszawa 1971; **„Konopielka"** (Powieść) LSW, Warszawa 1973; **„Awans"** (Powieść) Czytelnik, Warszawa 1973 (Biblioteka Satyry).

„Chyba najważniejszym wyborem, jakiego w dotychczasowym moim, trzydziestoletnim życiu dokonałem, była decyzja powrotu na „stare śmieci". Ukończywszy w 1964 roku studia (Politechnika Warszawska, Studium Dziennikarskie), podjąłem pracę w rodzinnym Białymstoku, w gazecie wojewódzkiej. W ten sposób skazałem się na nieustanną — intymną i bezpardonową — konfrontację z rodziną, kolegami z podbiałostockiej wsi, sąsiadami, nauczycielami. Stanowią oni dla mnie bezcenną, autentyczną cenzurę moralną („stary, co, nas będziesz czarował?") i artystyczną, ważniejszą może od głosów krytyki zawodowej. To oni sprawiają, że chcę pisać łatwo, czytelnie o problemach aktualnych, masowych. Znajduję się wśród ludzi, z którymi wspólnie przeżywałem „awans społeczny" — znaliśmy się ze wsi, tradycyjnej, parafialnej, razem dojeżdżaliśmy „do miasta", do szkół i pracy, tak samo marzyliśmy o mieszkaniu w blokach, mieszkamy dziś w takich blokach po sąsiedzku jak niegdyś na wsi, z podobnych powodów męczymy się i upijamy w tych blokach. Ta ciągłość obserwacji i wspólnota życiorysów jest chyba głównym moim atutem: wiele reportaży — zwłaszcza te najlepsze — napisałem nie biorąc delegacji służbowej.

Zmierzch przedindustrialnej kultury wiejskiej, tryumf miejskiej kultury przemysłowej był, jest i chyba będzie zasadniczym tematem mojego pisania. O tym traktowały „Listy z Rabarbaru" (debiut w 1967 r.), tego dotyczą reportaże „Ja w nerwowej sprawie" (1969 r.) oraz „Zgrzyt" (1971 r.). Wiadomo, że kultura ludowa znakomicie organizowała, porządkowała związki jednostki z innymi ludźmi, i z „kosmosem". Niestety, praktykowanie ludowości w warunkach współczesnej wiedzy i struktury społecznej jest niemożliwe.

Kryzys jednostki ukształtowanej na wsi, a przecież w 1945 roku prawdziwych mieszczuchów było zaledwie kilkanaście procent!), dezintegracja, a następnie trud ponownego zintegrowania osobowości w nowym układzie celów i wartości to temat wielki, uniwersalny i nieograniczone pole pisarskie".

Warszawa 1974 r.
„RODOWODY"

WYDAWCA
TEATR WSPÓŁCZESNY WROCŁAW

redaktor programu
ANDRZEJ FALKIEWICZ

opracowanie graficzne
KRZYSZTOF TRUSS

Instytut Teatralny
ze zbiorów Polskiego Ośrodka IT